

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 5C/208/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2715202804
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Butašová
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2018:2715202804.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Skalica sudkyňou JUDr. Jankou Butašovou v právnej veci žalobkyne POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Pribinova 25, IČO: 35 807 598, proti žalovanej Slovenskej republike, v jej mene Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave na Župnom námestí 13, IČO: 00 166 073 o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamietá .

Žalovanej oproti žalobkyni súd priznáva nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobami doručenými Okresnému súdu Piešťany dňa 27.9.2012 domáhala uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobkyni náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, a to pre nesprávny úradný postup v súvisiacom exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Piešťany. Veciam (žalobám) podaným žalobkyňou na Okresný súd Piešťany boli na tomto súde vygenerované spisové značky v poradí od 4C/200/2012 po 4C/387/2012. Právoplatným uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 4C/200/2012-7 zo dňa 10.10.2012 boli veci spojené na spoločné konanie. Týmto uznesením bolo rozhodnuté, že konanie o žalobách bude ďalej vedené pod sp. zn. 4C/200/2012.

2. Žalobkyňa v každej zo žalôb vzniesla námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Piešťany a vzhľadom na ich pomer k veci a účastníkom konania žiadala o ich vylúčenie z prejednávania a rozhodovania veci a o prikázanie veci inému súdu. Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 10NcC/20/2012-15 zo dňa 18.10.2012 rozhodol o vylúčení sudcov Okresného súdu Piešťany z prejednávania a rozhodovania veci a vec sp. zn. 4C/200/2012 bola prikázaná na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Skalica. Spojeným veciam Okresného súdu Piešťany bola vygenerovaná po doručení vecí na Okresný súd Skalica sp. zn. 3C/490/2012. Okresný súd Skalica uznesením č.k. 3C/490/2012-32 z 6. marca 2014 rozhodol, že veci Okresného súdu Piešťany, teda aj vec žalobcu pôvodne vedená Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 4C/371/2012 (žalobkyňa si ju interne označila 4992 NZP) sa vylučujú na samostatné konanie. Vec pôvodne Okresného súdu Piešťany má po právoplatnosti uznesenia Okresného súdu Skalica o vylúčení veci sp. zn. 5C/208/2015.

3. Žalobkyňa sa žalobou domáhala, aby súd medzitýmym rozsudkom určil, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla žalobkyni nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Piešťany, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobkyne, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX dlžníkom (povinným) H. P., X. XX.X.XXXX (kde po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť pri dôjdení návrhu exekučnej veci číslo U. XXXX/XX) v zákonom stanovenej lehote a rozsudkom žalobkyňa požadovala

rozhodnúť, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyni z titulu majetkovej škody sumu 125,- eur a z titulu nemajetkovej ujmy čiastku 328,23 eur v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, žalobkyňa navrhla priznať jej náhradu trov konania. Ďalej je v žalobe uvedené, že žalobkyňa je právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažnej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov a v pozícii oprávneného v exekučnom konaní navrhla písomným podaním, a to postupom podľa § 38 Exekučného poriadku, zvolenému súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere označenej v žalobe a v žalobe označeným dlžníkom zo zmluvy o úvere a čísla exekučnej veci, vyregistrovanej exekútorom po podaní návrhu exekútorom na miestne a vecne príslušnom súde Okresnom súde Piešťany (Exekučnom súde) požiadal exekútor o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd rozhodol podľa tvrdenia žalobkyne o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 5.8.2011 a konanie pritom začalo dňa 8.2.2011, t.j. s omeškaním viac ako 178 dní, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Podľa žalobkyňou podanej žaloby 2.7.2009 spísala a podala žiadosť o informáciu o stave konania, kde namietala porušovanie svojich práv márnym uplynutím času v exekučnom konaní porušovateľom a požadovala oznámiť aj konkrétnu prekážku, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti exekútora, dňa 23.9.2009 opätovne spísala a podala žiadosť o stave konania, zopakovala svoju námietku ako zo dňa 2.7.2009, tiež požadovala oznámenie, dňa 13.11.2009 spísala a podala ďalšiu žiadosť vo význame ako u predchádzajúcich žiadostí, dňa 25.2.2010 podala žiadosť o informáciu o stave konania/Podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu - prietahy v konaní, 30.8.2010 spísala sťažnosť a podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu a zároveň podala podnet na preskúmanie zákonnosti postupu súdu, sudcov a poverených súdnych úradníkov v predmetnej veci pre porušenie jej práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, dňa 23.11.2010 spísala a podala Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu, formulovanú podľa § 62 a nasl. Zákona č. 757/2004 Z.z. a požadovala, aby došlo k prijatiu a zabezpečeniu vykonania opatrení na odstránenie nedostatkov a okamžitému vydaniu rozhodnutí o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií, dňa 25.5.2011 spísala opätovne Sťažnosť na prietahy v konaní a to v nadväznosti na nesprávny procesný postup súdu v zmysle § 62 zákona č. 757/2004 Z.z. Podľa žaloby upozornila žalobkyňa na fakt, že v dôsledku zbytočných prietahov vzniká a zväčšuje sa na jej strane škoda, spočívajúca v nemožnosti výkonu práva priznaného exekučným titulom, v oslabení vymožitelnosti pohľadávky, poklese bonity dlžníka a nebezpečenstve, že sa dlžník bude zbavovať svojho majetku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobkyňa uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch. Žalobkyni vznikla majetková škoda v sume 125,- eur predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobkyňa vynaložila podľa jej tvrdenia v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súde, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súde, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 328,23 eur, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobkyne, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky. Potreba náhrady nemajetkovej ujmy má svoj základ v požiadavke na spravodlivé usporiadanie vzťahov a dosiahnutie adekvátnej nápravy a primeranej satisfakcie za porušenie základných práv a princípov právneho štátu. Žalobkyňa si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 328,23 eur teda 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobkyňa uviedla, že postupovala podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadala Ministerstvo spravodlivosti SR o

predbežné prerokovanie jej nároku na náhradu škody, ktoré však do podania návrhu na žiadosť pozitívne nereagovalo, preto podala túto žalobu.

4. Žalovaná v písomnom vyjadrení so žalobou nesúhlasila, pre neúplnosť a zmätočnosť podanej žaloby a rovnako i na nejasný titul nároku na náhradu škody, navrhla postup podľa § 43 ods. 1 O.s.p. a žiadala ju zamietnuť z nasledovných dôvodov: mala za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby o náhradu škody nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola žalovanej doručená v dňoch 23.4.2012 do 25.9.2012. Celkovo išlo o 43.000 žiadostí žalobkyne o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, z toho nesprávny úradný postup OS Piešťany bol namietaný v 1092 žiadostiach, pričom žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobkyňa napriek opakovaným výzvam žalovanej neodstránila, preto žalovaná nárok žalobkyne nepovažuje za predbežne prerokovaný a zo strany žalobkyne za zmarený. Vo veci samej žiadala žalobu zamietnuť ako neodôvodnenú a nepreukázanú. Žalovaná má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd Slovenskej republiky. K nesprávnemu úradnému postupu ďalej uviedla, že vnútroštátny súd má povinnosť ex officio preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu a skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy (uznesenie ÚS SR z 03.03.2011, č. k. IV.ÚS 60/2011-13, uznesenie NS SR z 13.10.2011 sp. zn. 3Cdo/146/2011, 3MCdo/11/2010 a 5Cdo/291/2010). K tvrdeným prieťahom v konaní má žalovaná za to, že pri posudzovaní nároku na náhradu škody môže súd vychádzať z existencie prieťahov v konaní len v prípade, že tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, v ktorom sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatným rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala, že by podala sťažnosť na prieťahy, resp. žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie ESLP či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalovaná vzniesla námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.4.2009 (t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku). Poukázala na nesplnenie podmienok nevyhnutných pre vznik zodpovednosti štátu za škodu, nepreukázanie nesprávneho úradného postupu, nepreukázanie vzniku a výšky škody, nesplnenie podmienok pre možnosť priznania náhrady v peniazoch a napokon i neexistenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Namietala, že žalobkyňa nepreukázala pri vyčíslení nároku na náhradu materiálnej škody existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka a tvrdenie, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae, žalobkyňa mala možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním žaloby na súd. Žalovaná poukázala na to, že poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické. Odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu, spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní, nie je možné vzťahovať na pocity fyzických osôb, ktoré sa na činnosti právnickej osoby zúčastňujú, lebo im ujma priamo nevzniká. Žalobkyňa uvádzaná zánik podnikateľských aktivít a plánov bližšie nekonkretizuje. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Celkové náklady úverov poskytovaných žalobkyňou, ktoré pozostávajú z úrokov a iných poplatkov, v niektorých prípadoch predstavujú takmer 100 % ročne zo sumy získanej dlžníkom od spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Žalovaná poukázala na podnikateľskú činnosť žalobkyne, keď praktiky žalobkyne sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobkyne podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov

na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobkyňa je vnímaná ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúce slabé finančné a právne vedomie nízkoprijímových osôb.

5. Súd vyzval žalobkyňu, aby v žalobách, podaných na Okresný súd Piešťany, vedených pod spisovými značkami uvedenými v uznesení Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/490/2012 upresnila, či sa žalobkyňa domáha nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu v podobe prieťahov alebo sa nároku domáha z iného dôvodu, ktorý treba tiež jednoznačne uviesť s uvedením u jednotlivých žalôb, v ktorých budú upresňované rôzne dôvody vždy uviesť, že upresnenie patrí k tej ktorej spisovej značke Okresného súdu Piešťany a internú značku žalobkyne, ňou uvádzanú na prvej strane jej žaloby. Súd po žalobkyni požadoval v prípade, že sa domáha nároku na náhradu škody z dôvodu prieťahov, aby s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. predložila : výsledky vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaniach vedených pôvodne pred Okresným súdom Piešťany v tých exekučných konaniach, ktorých spisové značky súd uvádzal v uznesení sp. zn. 3C/490/2012, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. sťažností na prieťahy v uvedených konaniach alebo aby žalobkyňa označila dôkaz, že sa jedná o prieťah z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca, resp. sudcovia Okresného súdu Piešťany, ktorým bola vec pridelená tá ktorá exekučná vec sa dopustil (dopustili) disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatné rozhodnutie, príp. rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva , ktorým (mi) sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie exekučnej veci OS Piešťany bez zbytočných prieťahov alebo právoplatné rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej (ústavných) sťažnosti (sťažnostiach, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci, resp. vecí bez zbytočných prieťahov v exekučných veciach Okresného súdu Piešťany, uvedených pod spisovými značkami v uznesení Okresného súdu Skalica sp. zn. 3C/490/2012. Žalobkyňa výzve súdu nevyhovela.

6. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovanej nevyjadрила.

7. Podľa § 177 ods. 2 písm. a/ zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) pojednávanie nie je potrebné nariaďovať, ak
a) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 2 000 eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 C.s.p., vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. Podľa § 470 ods. 1 C.s.p. , ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. S ohľadom na výšku uplatnenej pohľadávky vo veci ide o drobný spor, preto súd rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania, rozsudok verejne vyhlásil, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia súd oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 6. marca 2018, t.j. v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

11. Súd po oboznámení sa so žalobou, oboznámení sa s písomným vyjadrením žalovanej, s uznesením Okresného súdu Piešťany č.k. 5Er/270/2011-10 zo dňa 13.6.2011, s celým spisovým materiálom v exekučnej veci zistil tento skutkový stav veci:

12. Žiadosťou o udelenie poverenia U. XXXX/XX z 18.2.2011, doručenu Okresnému súdu Piešťany dňa 28.2.2011, mal súd za zistené, že ňou žiadal súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý Okresný súd Piešťany o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vo veci oprávnenej POHOTOVOSTĽ, s.r.o. proti povinnému H. P., na základe exekučného titulu, za ktorý bol označený Rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. sp.zn. SR 116897/11, vydaný dňa 9.12.2010, právoplatný 27.2.2010, vykonateľný 30.12.2011 a zápisnice spísanej pred exekútorom 8.2.2011 pre vymoženie 1562,57 eur, istiny s príslušenstvom. Podľa zápisnice spísanej exekútorom išlo aj o zmenkový úrok vo výške 0,25% denne z tejto sumy od 9.7..2010 do zaplatenia, o zákonný úrok 6% ročne z tejto sumy od 23.9.2010 do zaplatenia a trovy konania 373,50- eur. Exekučný súd rozhodol o žiadosti exekútora dňa 13.6.2011 uznesením č.k. 5Er/270/2011-10 tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie s odôvodnením, že rozhodcovskú doložku k zmluve o úvere si žalovaný ako spotrebiteľ

individuálne nevyjednal, v zmysle rozhodcovskej doložky je síce žalujúcej strane daná možnosť výberu medzi štátnym a rozhodcovským súdom, ale ak už dôjde k výberu rozhodcovského súdu žalujúcim dodávateľom, je spotrebiteľ nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, rozhodcovská doložka tak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán v neprospech spotrebiteľa, je preto neprijateľná zmluvná podmienka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníku absolútne neplatná, v dôsledku čoho nebola platne založená právomoc rozhodcu na prejednanie veci a vydanie rozhodcovského rozsudku, ktorý by mohol byť spôsobilým exekučným titulom. Exekučný súd postupoval podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku a žiadosť súdneho exekútora o udelenia poverenia zamietol pre rozpor žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 16.8.2011. Z exekučného spisu sa nepotvrdilo tvrdenie žalobkyne uvedené v žalobe, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 5.8.2011.

13. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

14. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

15. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

17. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

18. Podľa § 16 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia/ žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

19. Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

22. Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov právo v znení platnom

a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

23. Podľa ustanovenia § 19 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení platnom a účinnom ku dňu zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia, lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.

24. Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

25. Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

26. Podľa ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie

27. Podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

28. Podľa § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví

a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v § 40 písm. a) a b) alebo c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom, ods. 2 súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu zastaví výkon rozhodcovského rozsudku alebo exekučné konanie aj bez návrhu, ak zistí v rozhodcovskom konaní nedostatky podľa odseku 1 písm. b) alebo c).

29. V súvislosti s námietkami žalovanej o predčasne podanej žalobe, ako aj o neúplnosti žaloby, súd konštatuje, že neboli dôvody na zastavenie konania v dobe podania žaloby v zmysle v tom čase účinného ustanovenia § 103, § 104 ods. 1 prvá veta O.s.p., a ani v zmysle ustanovenia § 161 C.s.p. účinného od 01.07.2016. V spore strán nebola sporná skutočnosť, že žiadosť o predbežné prejednanie nároku bola na Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky doručená dňa 23.4.2012. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku a podaním žaloby doručenej súdu 27.9.2012 nebola dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Táto však uplynula počas konania o žalobe. Bolo preto právne irelevantné, že lehota nebola dodržaná ku dňu podania žaloby a nesporné, že nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov zo strany žalovanej uspokojený nebol. Tým súd mal splnenú podmienku zo strany žalobkyne podľa § 15 a 16 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežne prerokovať nárok na náhradu škody s nadriadeným orgánom, ako podmienku právomoci súdu vo veci konať a rozhodnúť.

30. Podľa § 161 ods. 1, 2 a 3 C.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

a) Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

31. Ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

32. Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

33. Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

34. Súd nevidel dôvod na odmietnutie žaloby žalobkyne podľa ustanovenia § 43 ods. 1, 2 O.s.p., a ani v zmysle ustanovenia § 129 C.s.p. účinného od 01.07.2016, nakoľko podľa názoru súdu v žalobe žalobkyne v danej veci je dostatočne uvedené čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu, žaloba zodpovedala ustanoveniu § 79 ods. 1 O.s.p, a preto nič nebránilo vecnému prejednaniu tejto žaloby.

35. Súd vyvodil ten právny záver, že predmetom konania je žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu majetkovej škody v sume 125,- eur a náhradu nemajetkovej ujmy v sume 328,23 eur podľa zákona č. 514/2003 Z.z. za nesprávny úradný postup Okresného súdu Piešťany ako exekučného súdu v súvislosti s exekučným konaním vedeným na súde pod sp. zn. 5Er/270/2011. Žalobkyňa za nesprávny úradný postup považuje skutočnosť, že exekučný súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až po uplynutí zákonom stanovenej 15-dňovej lehoty, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Žalobkyňa nesprávny úradný postup charakterizovala nevydaním rozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

36. Súd vychádzal z toho, že zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (bez ohľadu na zavinenie). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nespĺnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú po prvé nesprávny úradný postup, po druhé vznik a existencia škody a po tretie príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a škodou.

37. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonaná v stanovenej lehote alebo v lehote, ktorá zodpovedá právu na prejednanie veci „bez zbytočných prieťahov“ (podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky) (por. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30.6.2010 sp. zn. 5 Cdo 126/2009).

38. Z uznesenia Okresného súdu Piešťany č.k. 5Er/270/2011 -10 bolo k veci strán zistené, že exekučný súd poverenie nevydal, žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia zamietol.

39. Súd je toho názoru, že exekučný súd postupoval v súlade so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravoval procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom a výslovne uviedol, že táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). V predmetnej exekučnej veci začalo exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozsudku za účinnosti zákona, ktorý určoval zákonnú lehotu na udelenie poverenia. Hoci v čase začatia exekučného konania boli tieto tituly označené ako vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených je potrebné za exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku považovať aj rozhodcovský rozsudok z dôvodu zmeny tohto zákonného ustanovenia novelou Exekučného poriadku uskutočnenou zákonom č. 102/2011 Z. z. s účinnosťou od 1.6.2011, ktorá, vychádzajúc z dôvodovej správy k tejto novele, vložením slov „rozhodcovských súdov a“ do § 41 ods. 2 písm. d) odstránila rozporný výklad toho ustanovenia. Odhliadnuc od uvedeného, z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že zákon upravuje procesnú lehotu 15 dní na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre prípad, že exekučný súd

nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom. Z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku nevyplýva, že lehota 15 dní by sa mala vzťahovať na prípad, ak exekučný súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom a žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne, zákon takúto lehotu v prípade negatívneho rozhodnutia exekučného súdu neukladá (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.7.2013 č. k. II. ÚS 520/2012-39).

40. Súd na základe vyššie uvedeného preto konštatoval, že v danom prípade z pohľadu tvrdeného nedodržania zákonnej lehoty k nesprávnemu úradnému postupu exekučného súdu nedošlo.

41. Čo sa týka prietáhov v konaní súd sa stotožňuje s názorom, vyjadreným v písomnom vyjadrení žalovanej k žalobe a súd má za to, že otázku, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať len ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa troch základných kritérií, za ktoré považuje zložitost' veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietáhov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prietáhov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Vecne príslušné pre rozhodovanie sporov o náhradu škody sú v prvom stupni zásadne okresné súdy, ale súdmi, ktoré môžu porušiť právo fyzických a právnických osôb na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, môžu byť aj súdy vyššieho stupňa - krajský súd, najvyšší súd (porovnaj napr. dôvodová správa k zákonu č. 412/2012 Z. z.).

42. Aj keď § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení účinnom ku dňu podania žaloby neobsahuje ustanovenia o právomoci prvostupňového súdu rozhodovať vo veciach náhrady škody z titulu prietáhov v konaní až po právoplatnom rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní, tak z dôvodovej správy týkajúcej sa poslednej novelizácie zákona č. 514/2003 Z. z. jednoznačne vyplýva, že takýmto spôsobom bolo potrebné k citovanému ustanoveniu zákona pristupovať vždy. Novela nezaviedla nič nové, len explicitne vyjadrila, čo bolo zrejmé už pred účinnosťou novely. K doplneniu ustanovenia § 9 zákona č. 514/2003 Z. z. zákonodarcu nepochybne viedla skutočnosť, že práve z dôvodu absencie explicitného vyjadrenia povinnosti súdu vychádzať aj pri posudzovaní nárokov vyplývajúcich z tvrdeného nesprávneho úradného postupu z rozhodnutí oprávneného orgánu o sťažnosti proti prietahom v konaní (s tým, že takéto nie je v právomoci prvostupňového súdu) prichádzalo v praxi k nejednotnosti vo výklade citovaného zákona a zrejme i k nejednotnosti v konaní pred súdmi. Uvedené podľa názoru súdu vyplýva z bodu 7 dôvodovej správy k návrhu zákona č. 508/2010 Z. z., ktorý novelizuje zákon č. 514/2003 Z. z., podľa ktorej návrh vychádza z platnej úpravy, nakoľko existuje možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením čl. 127 ods. 1 Ústavy SR.

43. Súd vyzval žalobkyňu, aby upresnila, či sa žalobou domáha nároku na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu v podobe prietáhov alebo sa nároku domáha z iného dôvodu, ktorý treba potom tiež jednoznačne v správe uviesť. V prípade žalobného návrhu, týkajúceho sa uplatnenia nároku na náhradu škody z dôvodu prietáhov, bola žalobkyňa vyzvaná na splnenie povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. na predloženie: 1/ výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy v konaniach vedených predtým pred Okresným súdom Piešťany, 2/ žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. sťažností na prietahy v uvedených konaniach, 3/ alebo na označenie dôkazu, že sa jedná o prietah z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca, resp. sudcovia Okresného súdu Piešťany, ktorým bola pridelená tá ktorá exekučná vec sa dopustil(dopustili) disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, 4/ právoplatného rozhodnutia, prípadne rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým (mi) sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie exekučnej veci Okresného súdu Piešťany bez zbytočných prietáhov alebo právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej (ných) sťažnosti (sťažnostiach), ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci, resp. vecí bez zbytočných prietáhov. Žalobkyňa do vyhlásenia rozsudku vo veci nepreukázala, že by sa viedlo disciplinárne konanie, žalovaná nepreukázala ani že by existovalo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, príp. Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by bolo v exekučnej veci, od ktorej si uplatňuje nárok na

náhradu škody a nemajetkovú ujmu v tomto konaní, konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa na tvrdenie, že v exekučnej veci došlo k nesprávnemu úradnému postupu dôkaz nepreložila a ani neoznačila skutočnosť, požadované súdom.

44. Žalobkyňa do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázala, že by sa viedlo disciplinárne konanie, ani že by existovalo právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu SR, príp. Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým by bolo v exekučnej veci, od ktorej si uplatňuje nárok na náhradu škody a nemajetkovú ujmu v tomto konaní, konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobkyňa nepreukázala, žeby podľa § 67 ods. 1 písm. a) zákona č. 757/2004 Z.z. podala žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní.

45. K nesprávnemu úradnému postupu, ktorý mal podľa tvrdení žalobkyne spočívať vo vykonaní úradného postupu bez splnenia zákonných podmienok, súd uvádza, že v exekučnom konaní súd nepreskúmaval vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na množstvo rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, v ktorých zaujal jednoznačné stanovisko o tom, že exekučný súd oprávnené a ex offo skúma exekučný titul tak z hľadiska materiálneho ako aj formálneho i v exekučnom konaní (napr. 3Cdo/58/2013 z 3.7.2013, 3Cdo 46/2013 z 14.5.2013, 3Cdo 76/2013 z 3.7.2013). Exekučným titulom v konaní bol rozhodcovský rozsudok. V exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok i z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26.9.2011 sp. zn. 3 MCdo 11/2010). Už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený aj bez návrhu (ex offo) okrem iného i skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 10.10.2012 sp. zn. 6 Cdo 105/2011). Samotné rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia pritom nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu, pretože postup súdu našiel vyjadrenie v rozhodnutí, nebol neefektívny (rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 29.6.1999 sp. zn. 2 Cdom 129/97). Výsledkom rozhodovacej činnosti súdu je, že súd žiadosti o vydanie poverenia vyhovie, alebo žiadosť zamietne. Zo zákona nevyplýva, že kogentne musí vždy súd žiadosti vyhovieť. Práve táto rozhodovacia činnosť je podstatou súdnictva a nemožno ju vyhodnotiť ako nesprávny úradný postup (uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky z 25.8.2009 sp. zn. 25 Cdo 1018/07).

46. Nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 24/04).

47. Z týchto skutočností vyplýva, že žalobkyňa nespĺnila ani prvú podmienku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď nepreukázala nesprávny úradný postup. Súd v konečnom dôsledku dospel k záveru, že žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno ani pokiaľ ide o ostatné predpoklady vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci nesprávnym úradným postupom, keď v konaní nepreukázala vznik škody a ani príčinnú súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom exekučného súdu a škodou.

48. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk. Skutočnou škodou sa aj v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody; inak povedané v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať.

49. Vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou je vzťahom príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný, neprerušovaný, nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti treba v dôsledku toho skúmať, či v komplexe skutočností prichádzajúcich do úvahy ako príčina škody existuje skutočnosť, s ktorou zákon spája zodpovednosť za škodu. Teda nesprávny úradný postup môže mať za následok vznik zodpovednosti podľa zákona č. 514/2003 Z.z. len vo vzťahu k takému zmenšeniu majetku žalobkyne, ktoré bolo priamo

a nesprostredkované spôsobené práve a len týmto postupom; teda postupom, ktorý by bol z hľadiska zmenšenia majetku žalobkyne rozhodujúcim, t.j. ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, jeho majetok by sa nezmenšil.

50. Strany v sporovom konaní (pred 1.7.2016 účastníci konania) majú (mali) procesnú dôkaznú povinnosť, t.j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Strana (účastník), ktorá neoznačila dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ňou tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov.

51. Žalobkyňou tvrdená majetková škoda v sume 125,- eur mala predstavovať náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jej činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobkyňa vynaložila podľa jej tvrdenia v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému sumu 70,- eur, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- eur, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštové a telekomunikačné výdaje spojené s urovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- eur.

52. Žalobkyňa v žalobe uplatňuje sumu 125,- eur z titulu majetkovej škody. Žalobkyňa svoje tvrdenia o škode v žalobe všeobecne popísané žiadnym spôsobom nepreukázala a do doby vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej nepredložila alebo neoznačila žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, pričom určenie výšky škody v žalobe nie je dôkaz o vzniknutej škode. Súd poukazuje na to, že paušálne vyčíslené administratívne výdavky nie sú skutočnou škodou. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu nákladov spojených so správou a vymáhaním pohľadávky bez toho, aby ich bližšie špecifikovala (napr. koľko zamestnancov informačného systému spravovalo pohľadávky dlžníkov, aký počet pohľadávok spravoval pomocou informačného systému, kto mu spravoval a udržiaval informačný systém a za akú odmenu), keď nutnosť spravovať pohľadávku oprávneného zapríčinila povinná už tým, že nespĺnila svoj dlh a oprávnená musela prikročiť k vymáhaniu formou exekúcie. Znamená to, že vznik nákladov žalobkyne ako oprávnenej v exekučnom konaní na správu a vymáhanie pohľadávky nie je v príčinnej súvislosti s postupom Okresného súdu Piešťany v exekučnej veci. Žalobkyňa by nepochybne mala náklady na zamestnancov spravujúcich pohľadávky žalobkyne voči dlžníkom až do ich uhradenia, resp. odpísania a obdobne by mala aj náklady na udržiavanie a správu informačného systému, a to nezávisle od úradného postupu exekučného súdu. Žalobkyňa tak v konaní nepreukázala vznik skutočnej škody zmenšením svojho majetku o tvrdených, ale nepreukázaných 125,- eur a rovnako nepreukázala ani existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a prípadným zmenšením jej majetku.

53. Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na nemajetkovú ujmu uplatnený žalobou v konaní o žalobe, túto môže súd priznať s ohľadom na § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. Žalobkyňa svoj nárok o náhradu nemajetkovej ujmy odôvodnila tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené jej legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jej pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu rizík, a to rizika zániku povinného, rizika zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a rizika insolventie povinného. Žalobkyňa si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie sumu 328,23 eur, teda 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu, a to na základe aplikácie doktríny ústavného súdu, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch sa určuje s prihliadnutím najmä na a/ osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b/ závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d/ závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Súd má za to, že tak, ako sú v zákone koncipované tieto podmienky, vzťahujú sa skôr na poškodeného - fyzickú osobu, okrem písm. b). Napriek tomuto však ani nemajetková ujma sa nepriznáva automaticky len na základe konštatovania nedodržania zákonnej

lehoty, keď aj tu platí povinnosť jej preukázania. Rovnako ako pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Žalobkyňa nepreukázala tvrdenia, že nesprávnym úradným postupom exekučného súdu bola vyvolaná situácia, ktorá ovplyvnila jej ďalšie podnikateľské postupy a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohla prijať. Samotné vedenie exekučného konania bez ohľadu na jeho dĺžku nie je objektívnou prekážkou na udržiavanie kontaktu oprávnenej, resp. exekútora, s povinnou a nie je ani dôvodom k vzniku insolventnosti povinnej, pretože spravidla dôvodom neplnenia dlhu povinnej je jej insolventnosť ešte v čase pred rozhodnutím v základnom konaní. Tieto všeobecne známe riziká sú i rizikom každého podnikateľského subjektu. Žalobkyňa nepreukázala tvrdené následky nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, keď nepreukázala vznik nemajetkovej ujmy, ako objektívne zistiteľného stavu, ktorého existencia musí byť preukázaná nad všetky pochybnosti a ani jej závažnosť a okolnosti vzniku tvrdenej ujmy, a v dôsledku toho neuniesla dôkazné bremeno ani o tejto časti žaloby. Súd zároveň nevidel žiaden dôvod pre finančnú satisfakciu vo forme nemajetkovej ujmy.

54. Podľa názoru súdu sa žalobkyňa snaží ňou podanou žalobou eliminovať po finančnej stránke svoje nesprávne obchodnoprávne rozhodnutia vo svojej podnikateľskej aktivite. Nepochybne žalobkyňa musela byť všeobecne známa vzhľadom na predmet jej podnikania (poskytovanie úverov z vlastných zdrojov), a to ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie, rozhodovacia prax všeobecných súdov v danej problematike rozhodcovských rozsudkov. Z množstva exekučných konaní, ktoré sú vedené na všetkých súdoch Slovenskej republiky je súdu známe, že žalobca využíval práve rozhodcovské doložky a o jeho nárokoch rozhodovali rozhodcovské súdy, ktoré nerešpektovali ustanovenia právnej úpravy o ochrane spotrebiteľov a priznávali žalobkyňu aj také plnenia, ktoré boli nedôvodné pre zjavne neplatné zmluvné podmienky. V tejto súvislosti súd nad rámec prejednávanej veci poukazuje aj na spôsob uplatnenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobkyne. Je známou skutočnosťou, že žalobkyňa podala na súdy Slovenskej republiky množstvo žalôb, ktoré sa týkajú tých istých účastníkov a ich skutkový základ je rovnaký (oneskorené rozhodnutie súdu v exekučnom konaní a z toho vyplývajúci nesprávny úradný postup exekučného súdu, podľa súdu dostupných údajov podala v roku 2012 43-tisíc žalôb z exekučných konaní o náhradu škody voči Slovenskej republike na okresných súdoch a odvolaní na krajských súdoch, na Najvyšší súd Slovenskej republiky asi 300 dovolaní a na Ústavný súd Slovenskej republiky tiež vyše 10-tisíc sťažností. Súdu je zároveň zo svojej rozhodovacej činnosti známe, že v súvislosti s jedným rozhodnutím exekučného súdu v jednom exekučnom konaní - zamietnutím žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (teda v súvislosti s jedným tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu) žalobkyňa podala dve žaloby, jednu s interným označením žalobcu „NZP“ a druhú s označením „ISTINA RS“ (napríklad sp. zn. 7C/485/2015 a v druhom konaní o žalobe sp. zn.7C/654/2014) . V žalobe s označením „NZP“ žalobkyňa požaduje zaplatenie majetkovej škody v sume 125,- eur (napriek tvrdeniu o rôznej dĺžke omeškania exekučného súdu s vydaním rozhodnutia si žalobkyňa v každej z týchto žalôb uplatňuje rovnakú náhradu majetkovej škody) a nemajetkovej ujmy vyčíslenej v sume 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu. Súd v súvislosti s uplatnenou nemajetkovou ujmu považuje za potrebné poukázať na zistenú skutočnosť, že v žalobe je tvrdenie o dátume rozhodnutia exekučného súdu s jeho skutočným dátumom rozhodnutia nesprávne , keď exekučný súd vydal rozhodnutie aj niekoľko mesiacov pred žalobkyňou tvrdeným dátumom. Z toho plynie, že žalobkyňou uvedený počet dní v žalobe, od prijatia žiadosti exekútora do dňa rozhodnutia o žiadosti súdom je nesprávne a následne aj z toho vyčíslená nemajetková ujma je uplatnená nesprávne, preto žalobkyňou vyčíslené omeškanie exekučného súdu a z toho plynúce aj vyčíslenie nemajetkovej ujmy je zavádzajúce a nesprávne. V žalobe s označením „ISTINA RS“ žalobkyňa zasa požaduje zaplatenie majetkovej škody v sume predstavujúcej náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá podľa tvrdenia žalobkyne viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi na základe zmluvy o úvere a nemajetkovej ujmy vyčíslenej v sume 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Žalobkyňa tak v súvislosti s jedným a tým istým tvrdeným nesprávnym úradným postupom exekučného súdu uplatňuje dvakrát nemajetkovú ujmu, pričom v každom prípade používa iný spôsob výpočtu jej výšky.

55. Na základe vyššie uvedených skutočností súd dospel k záveru, že vo veci neboli preukázané zákonné predpoklady vzniku zodpovednosti žalovanej podľa zákona č. 514/2003 Z.z., a preto súd žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

56. Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej súd uvádza, že premlčanie sa podľa ustálenej súdnej praxe skúma len u existujúceho nároku. Preto, keď súd dospel k záveru, že nárok žalobkyne nevznikol, vznesenou námietkou premlčania sa taktiež už nezaoberal.

57. V prípade, ak sa súd v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporového konania, je tomu tak z dôvodu, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (RuizTorija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; HiroBalani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

58. Pokiaľ ide o žalobný petit, týkajúci sa návrhu žalobkyne najprv vo veci rozhodnúť tzv. medzitémny rozsudkom (v čase podania žaloby podľa ustanovenia § 152 ods. 2 O.s.p.), že je na rozhodnutí súdu, či je tu dôvod pre postup podľa v čase podania žaloby platného § 152 ods. 2 O.s.p. Súd môže, ak uzná, že je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., teraz od účinnosti ustanovenia § 214 zákona č. 160/2015 Z.z. - Civilného sporového poriadku, účinného od 1.7.2016 vydať medzitémny rozsudok aj bez návrhu strany, pokiaľ takémuto návrhu na vydanie medzitémneho rozsudku nevyhovie, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia o veci samej.

59. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

60. Podľa § 262 ods. 1a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

61. Žalovaná bola v konaní stranou úspešnou. O náhrade trov konania súd preto rozhodol s použitím ust. § 255 ods. 1 C.s.p.. a § 262 ods. 1 C. s.p. tak, že súd priznal žalovanej proti žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

62. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 C.s.p..

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie písomne v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Skalica, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak rozhodnutie súdu priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok, po vykonateľnosti tohto rozhodnutia oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie na príslušný súd, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého na vykonanie exekúcie poverí súd (§ 55 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z.) .